

برادران گریم

رامپل استیل اسکین

ترجمه: محمد صادق جابری فرد

رامپل استیل اسکین

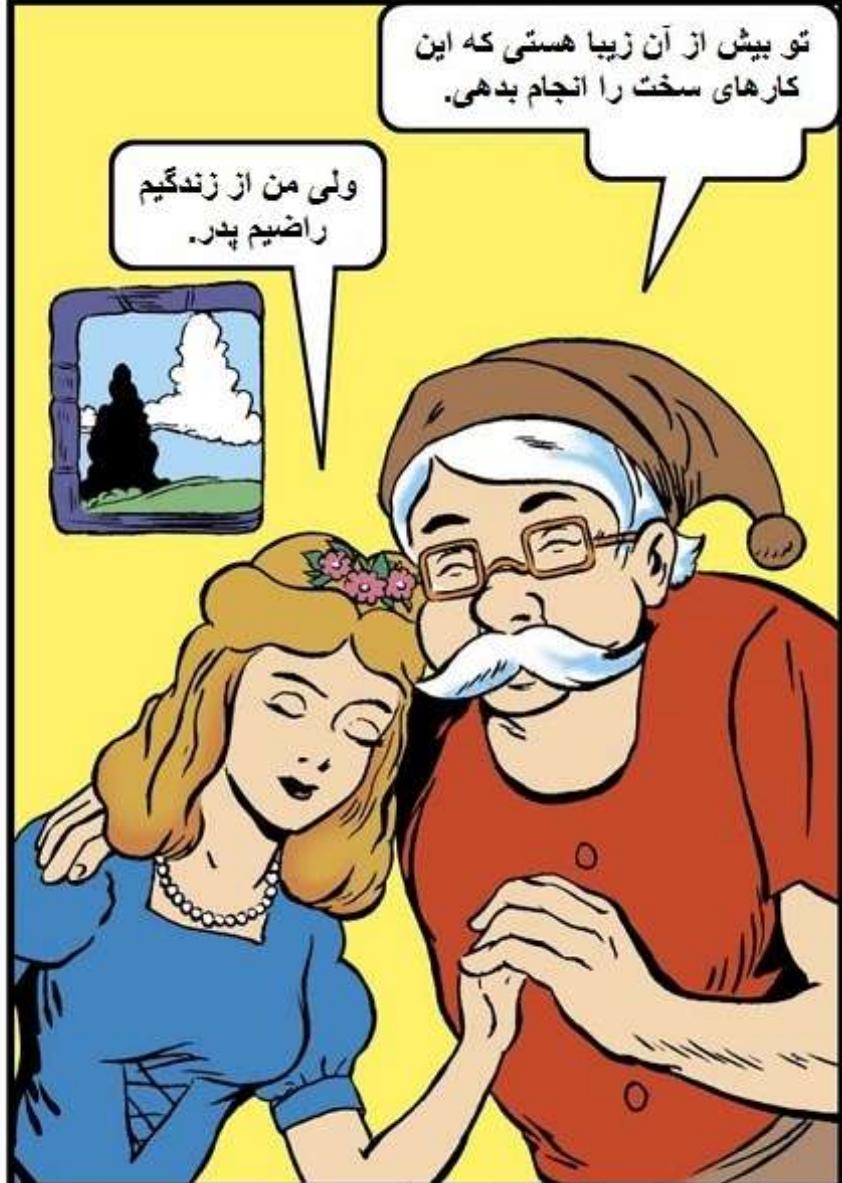
روزی روزگاری یک آسیابان فقیر زندگی
می‌کرد که دختر بسیار زیبایی داشت.

نه. زمانش رسیده که من برایت
زندگی بهتری فراهم کنم.

تو بیش از آن زیبا هستی که این
کارهای سخت را انجام بدھی.

ولی من از زندگیم
راضیم پدر.

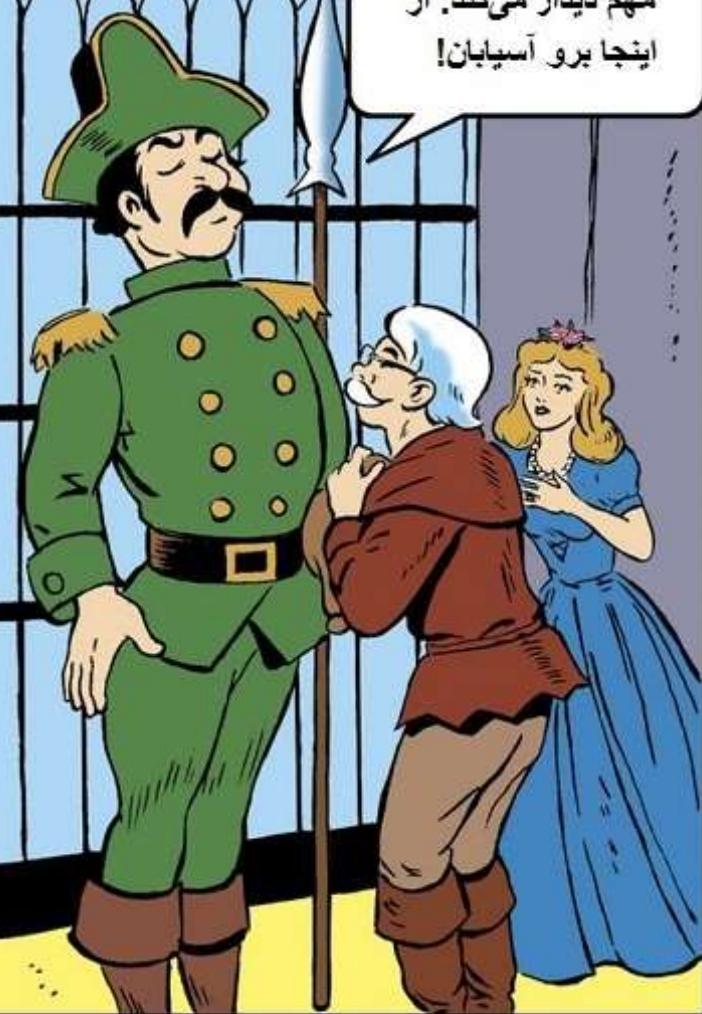

اما در آن جا...

روز بعد...

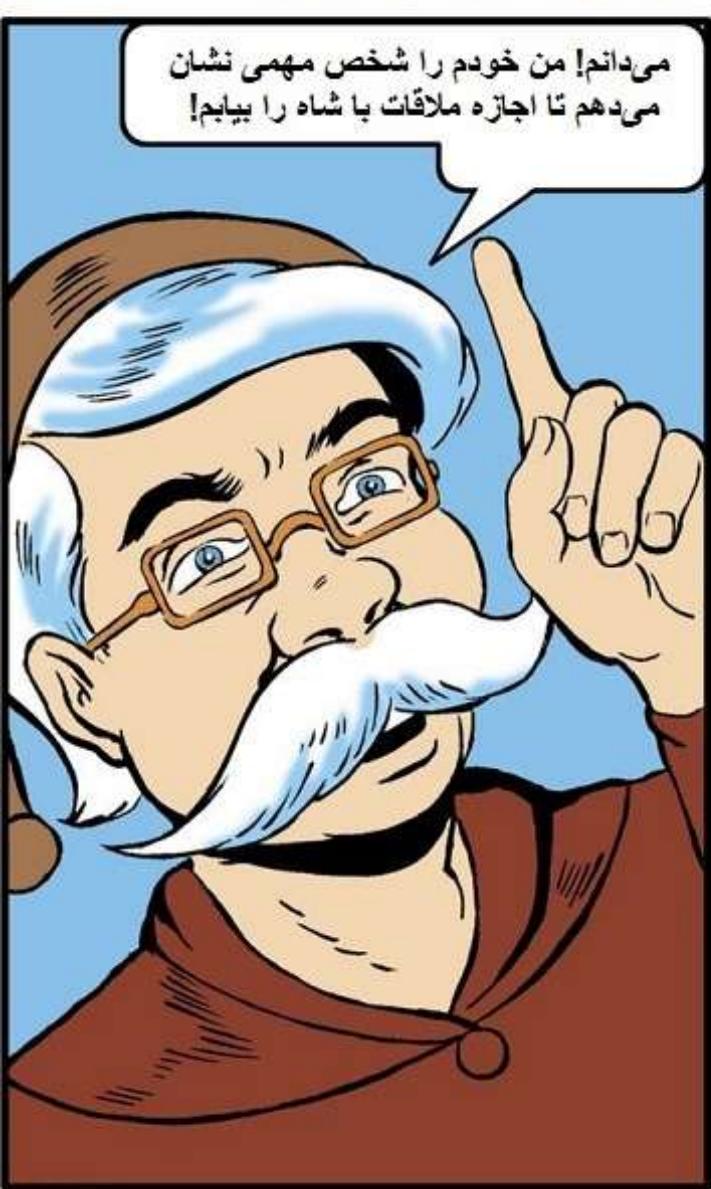
پادشاه فقط با اشخاص
مهم دیدار می‌کند. از
اینجا برو آسیابان!

من به دیدار پادشاه خواهم رفت.
شاید او مرا کمک کند.

می‌دانم! من خودم را شخص مهمی نشان
می‌دهم تا اجازه ملاقات با شاه را بیابم!

باید یک راهی
وجود داشته باشد.

آسیابان از این پیشنهاد چنان جا خورد که نمی‌دانست چه بگوید.
او می‌ترسید با پادشاه مخالفت کند، گرچه می‌دانست که دخترش
نمی‌تواند کاه را به طلا تبدیل کند. به این ترتیب، روز بعد...

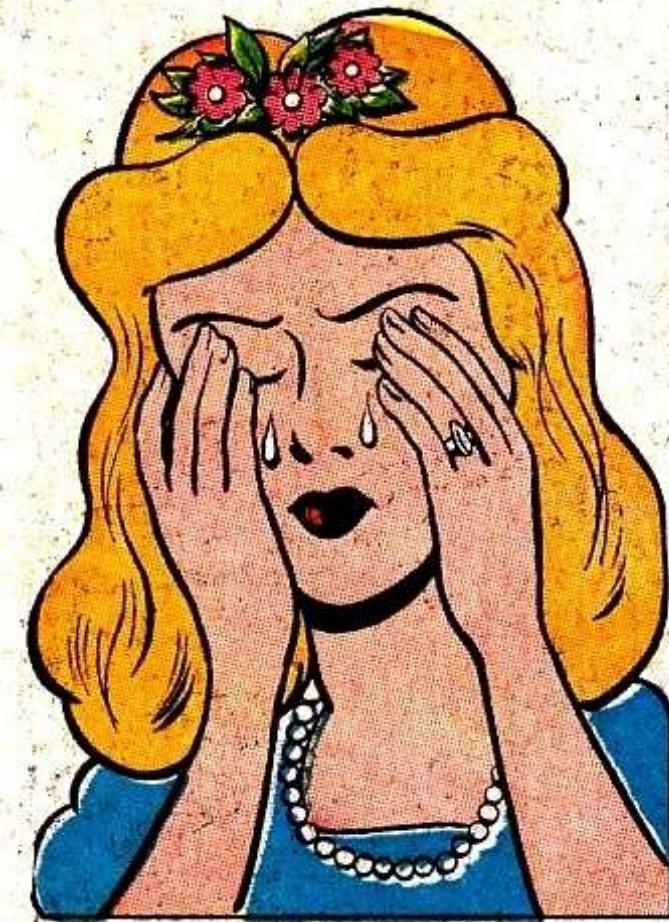
تو باید تمام شب این کاهها را
بریسی و تا طلوع خورشید آن
را به طلا تبدیل کنی. اگر تا
صبح این کار را نکرده باشی،
خواهی مرد!

پادشاه دختر را که از ترس می‌لرزید به اتفاقی
پر از کاه راهنمایی کرد.

کاری دیگری نمی‌توانست بکند، جز اینکه
گریه کند و قطرات اشک را با دستاش پاک
کند... و باز اشک بریزد.

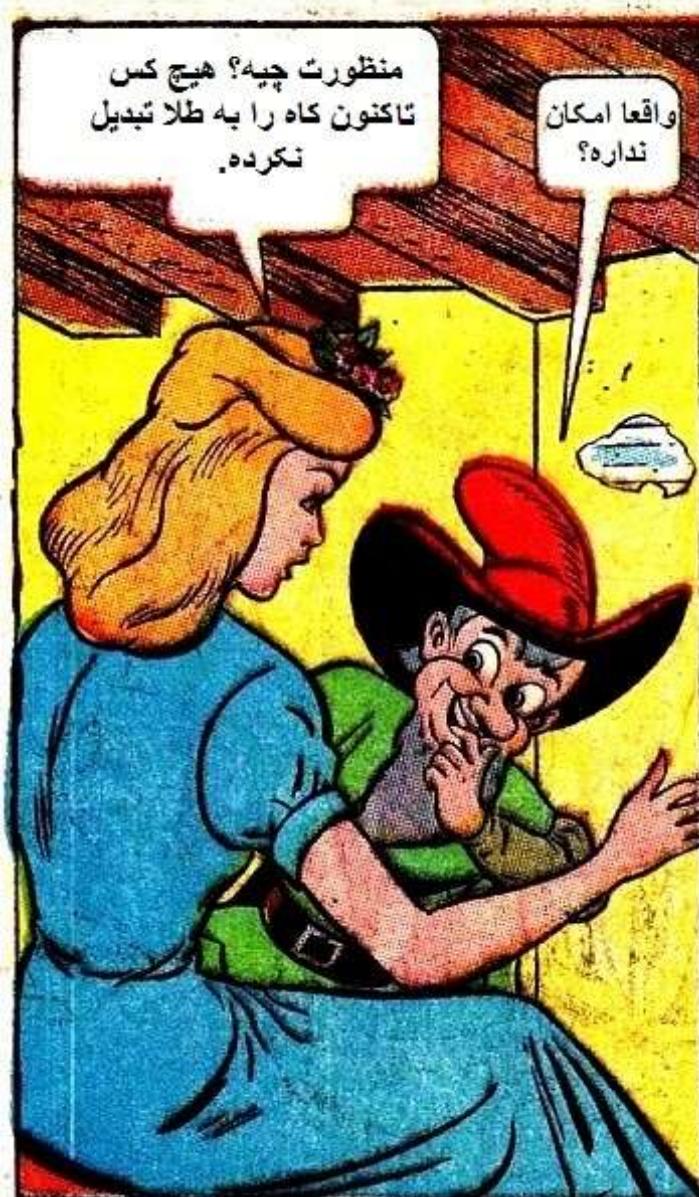
وقتی شاه رفت، در را بستند و قفل
کردند. و دختر آسیابان تنها ماند.

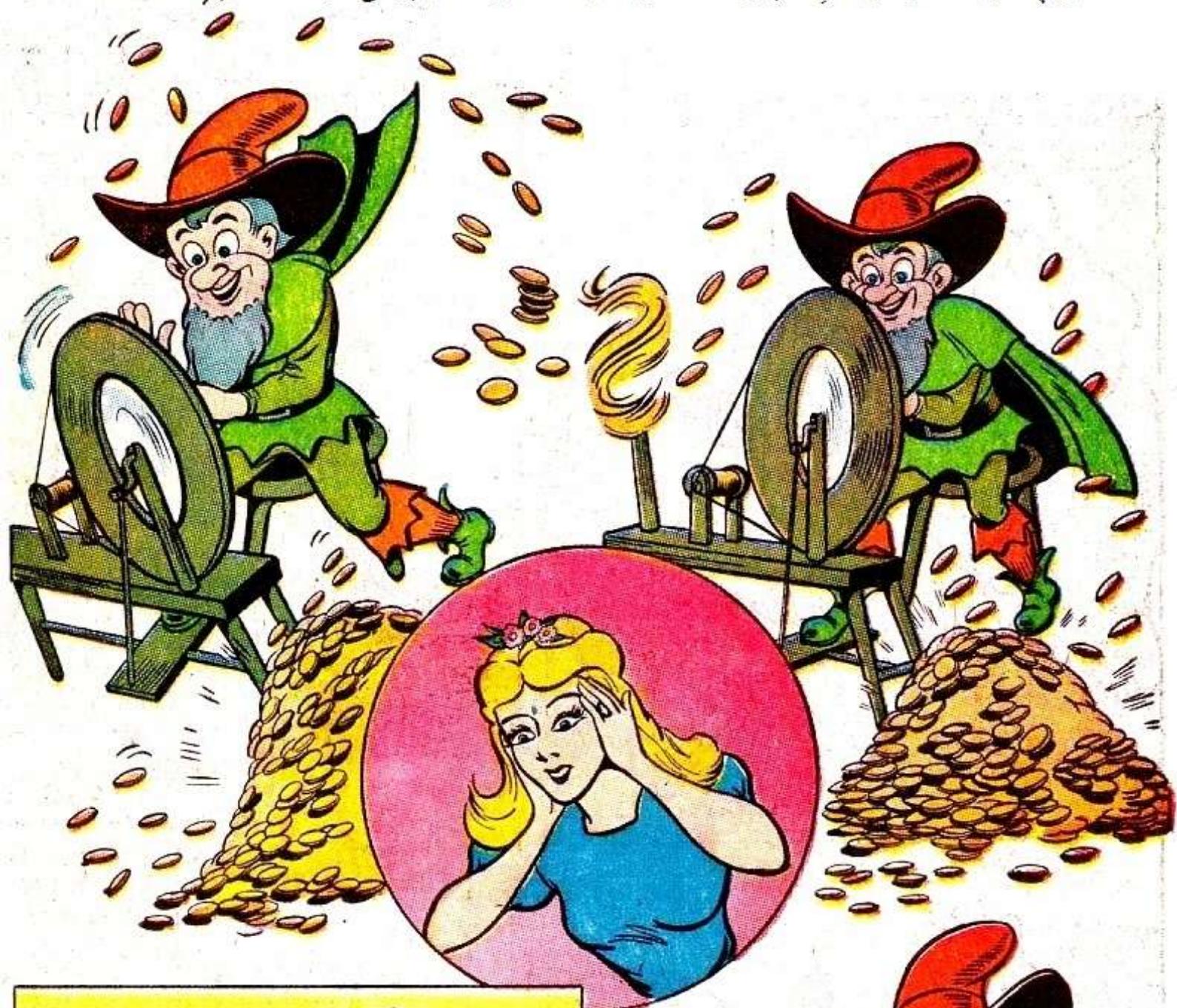
منظورت چیه؟ هیج کس
تاکنون کاه را به طلا تبدیل
نکرده.

واقعاً امکان
نداره؟

شاه به من دستور داده تا کاه را
بریسم و به طلا تبدیل کند. می‌دانی
که این کار ممکن نیست.

غُر غُر، غُر غُر، مرد چرخ ریسندگی را با انجشتن کوچک جادوگر ش چرخاند و چرخاند.
مقابل چشمان شگفتزدهی دختر آسیابان، دسته های کاه به سکه های طلا تبدیل می شد.

تا هنگام صبح، تمام کاه ها ریسیده شده،
و اتاق پر از طلا بود. بعد مرد کوچک
آنجارا نُرك کرد.

طلای واقعی! طلای واقعی واقعی!..
آیا نباید به این کار ادامه بدهیم؟

بزودی پادشاه آمد تا ببیند آیا فرماتش
به انجام رسیده است.

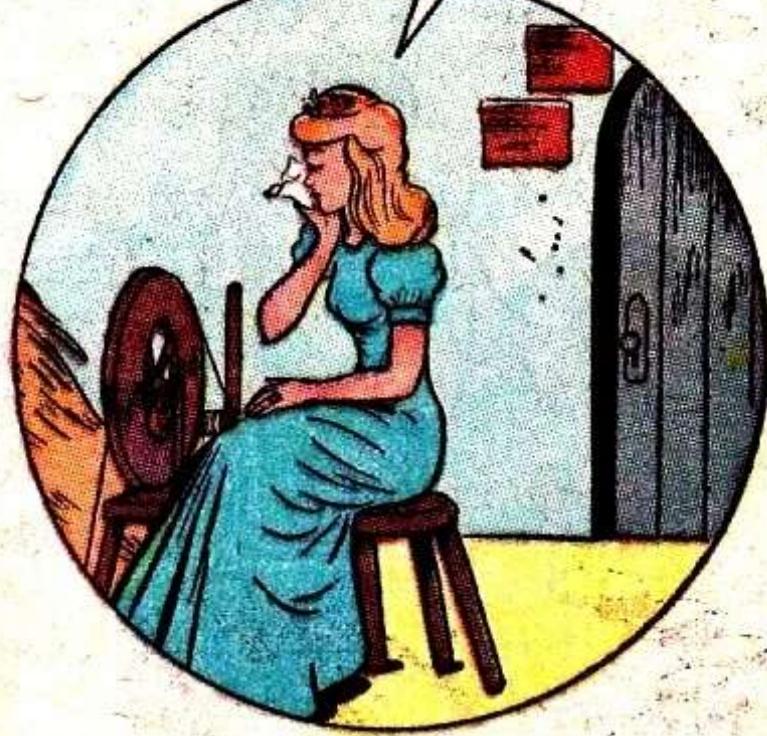
فکر کنم این بار اعلیحضرت
کار خیلی زیادی از او خواسته.
دختر زیبایی بیچاره.

من می‌خواهم مطمئن شوم که هیچ کلکی
در کار نیست. امشب تو یک اتاق بزرگتر
پر از کاه را به طلا تبدیل می‌کنم.

اشک ریختن را بس کن دختر
آسیابان. من امشب هم به جای
تو کاه ها را می ریسم.

حالا دیگر حتی خواهم مرد... مگر
اینکه آن مرد کوچک دوباره بیاید.

چرخ کوچک برس،
تندتر برایم بچرخ.
ما شاه را ثروتمند می کنیم،
و دختر را از مرگ نجات می دهیم.

و یک بار دیگر چرخ ریستندگی... غُر غُر، تمام ساعت شب کار کرد.

وقتی خورشید طلوع کرد، اتفاق بزرگتر پر از کاه تا سقف پر از سکه‌های درخشان طلا شده بود. بعد مرد کوچک رفت.

این مرتبه پادشاه حتی بیش از پیش،
از دیدن طلاها شاد شد.

اگر بتوانم دختر آسیابان را اینجا
نگاه دارم، ژروتمندترین مرد
جهان خواهم بود.

امشب، بزرگترین اثاق قصر را
پر از کاه می‌کنم، و خواهیم دید
که آیا می‌توانی باز هم کاهها را
به طلا تبدیل بکنی.

آن شب...

این بار دیگر نمی‌توانم!
چون اگر مرد کوچک
بیاید هم چیزی ندارم تا
در مقابل به او بدهم.

اگر این کاهها را به طلا تبدیل کردی، تو
ملکه من خواهی بود. اگر نه،
خواهی مرد.

آن وقت چه چیزی از
من می خواهی؟

مجبور نیستی که الان به
من چیزی بدهی. بعدها
بدهی ات را بپرداز، و قتنی
که ملکه شدی!

از اینجا برو!
دیگر چیزی تدارم
به تو بدهم.

لحظاتی بعد...

این درخواست خیلی وحشتناکی
است. اما اگر قول ندهم، صبح
فردا خواهم مرد.. باشه، بچه‌ام
را به تو می دهم.

باید نخستین فرزندت را
به من بدهی.

برای سومین شب، مرد کوچک اسرار آمیز تا
صبح یا چرخ ریسندگی کار کرد.. یا جادوی او
کاهه به طلا تبدیل می شد، تا اینکه بزرگترین اتاق
قصر پر از طلا شد. اما دختر آسیابان نمی دانست
باید خوشحال باشد یا غمگین.

چه کسی می داند پیش از اینکه
نخستین فرزندم به دنیا بیاید چه
خواهد شد؟ شاید مرد کوچک
هرگز برنگردد.

البته، تقریباً...

چون... خوب، چون طلای
کافی برای بقیه زندگیمان
داریم. حالا دلفك، بهت
دستور می‌دهم که دیگر
هرگز در این مورد از من
سوال نکنی!

علیحضرت،
چرا دیگر کاه
را به طلا
تبديل نمی‌کنید؟

و به این ترتیب، شاه با دختر آسیابان ازدواج کرد و برای
یک سال زوج سلطنتی زندگی کاملاً شادی داشتند.

سپس روزی شاد فرا رسید که در آن نحسین فرزند ملکه
به دنیا آمد.

یک شاهزاده به دنیا آمده!
یک شاهزاده پسر!

اما این سوال همچنان برای دلفك مطرح بود.

او چطور این کار را می‌کند؟ من صد
تاروش را امتحان کرده‌ام! او باید یک
کمک جادویی داشته باشد.

... به کلی قولش را به مرد کوچکی که در تبدیل
کاه به طلا کمک کرده بود، فراموش کرد.

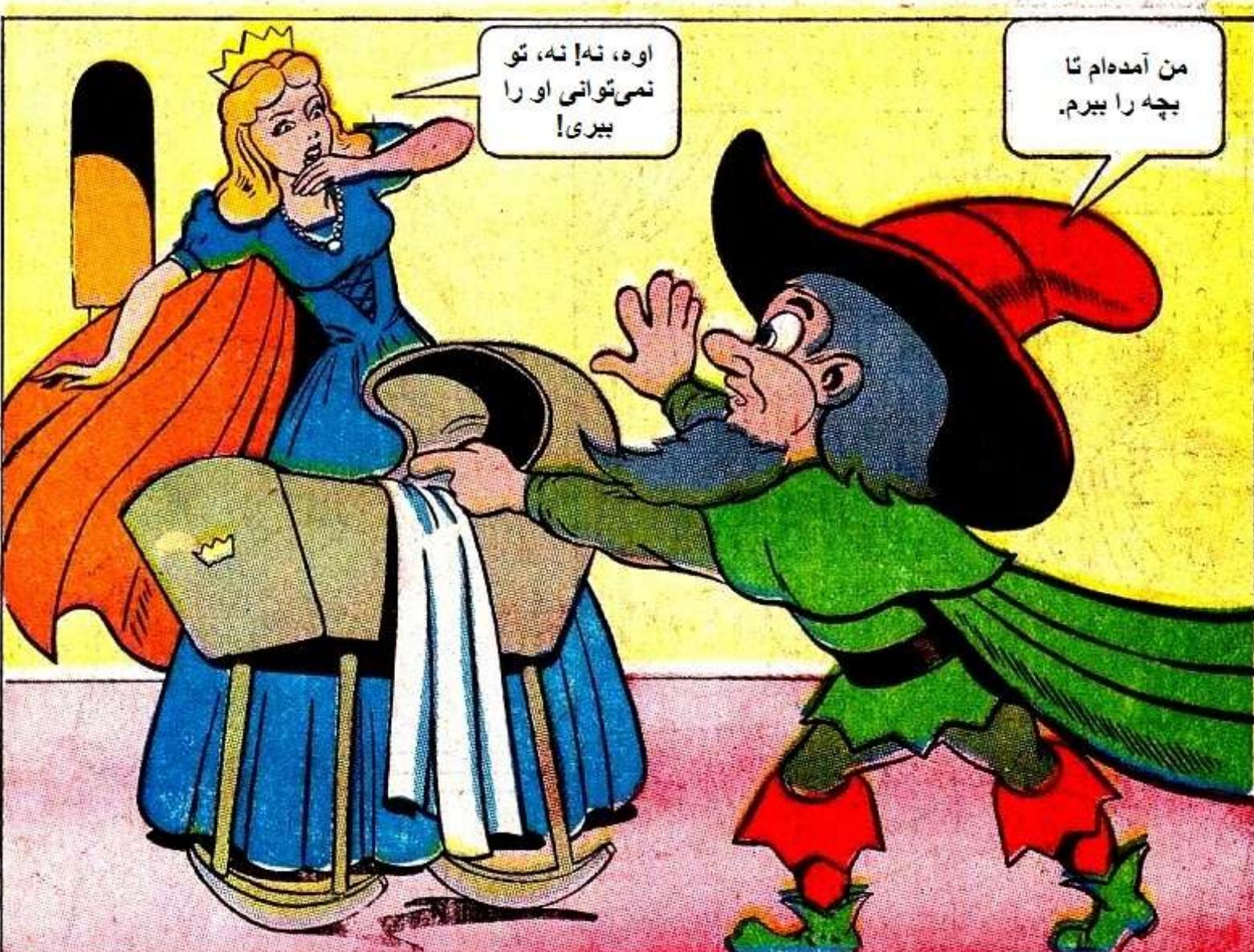

دختر آسیابان چنان از داشتن فرزند
تازه‌ی عزیزش شادمان بود که...

او، نه! نه، تو
نمی‌توانی او را
ببری!

من آمده‌ام تا
چه را ببرم.

تو قول نخستین
فرزندت را به
من دادی. حالا
او را بهم بده.

من تمام ثروت‌های
پادشاهی را بهت
می‌دهم، فقط پسرم
را از من نگیر.

سه روز وقت داری تا اسم من را حدس
بزنی. اگر آن را بیابی، می‌توانی بچه‌هات
را نگاه داری.

اوه، دیگر گریه نکن!
می‌دانی که این کار مرا
ناراحت می‌کند. خبی
خوب، بهت یک فرصت
می‌دهم.

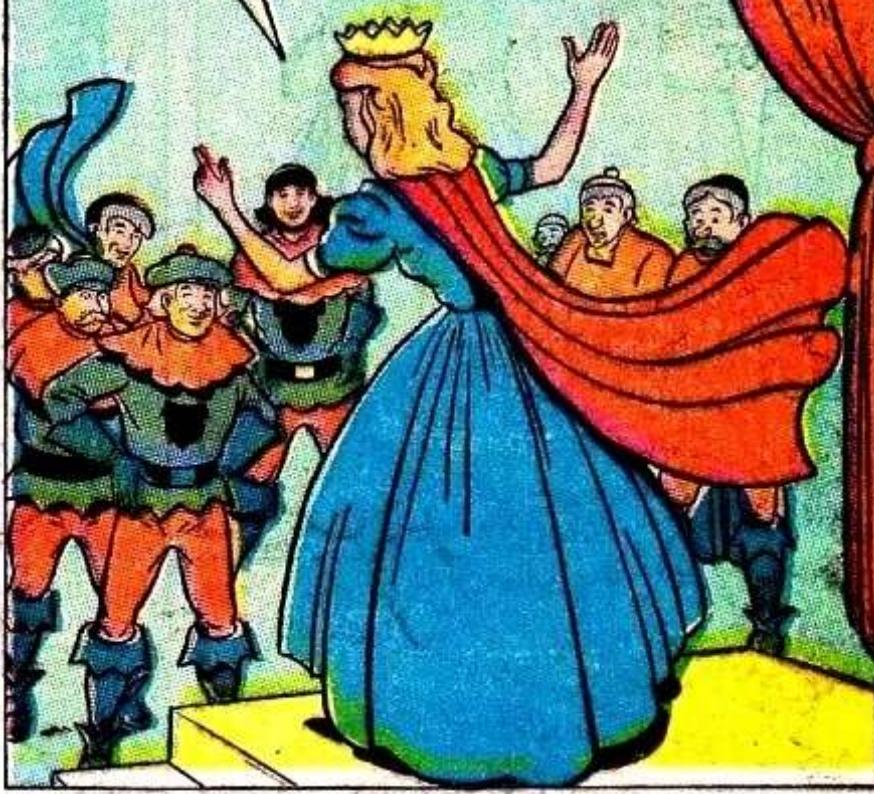
تو قبلا به من کمک بزرگی کردی.
حالا نمی‌توانی اینقدر بیرحم باشی.

به محض اینکه مرد کوچک رفت...

فرستادگان تمام جاهارا گشتند...
از بالا تا پایین...
از کتاب شیت تولدها...

یک فهرست از تمام
اسم‌های موجود در این
سرزمین را برایم بیاورید.
همه جا را بگردید!

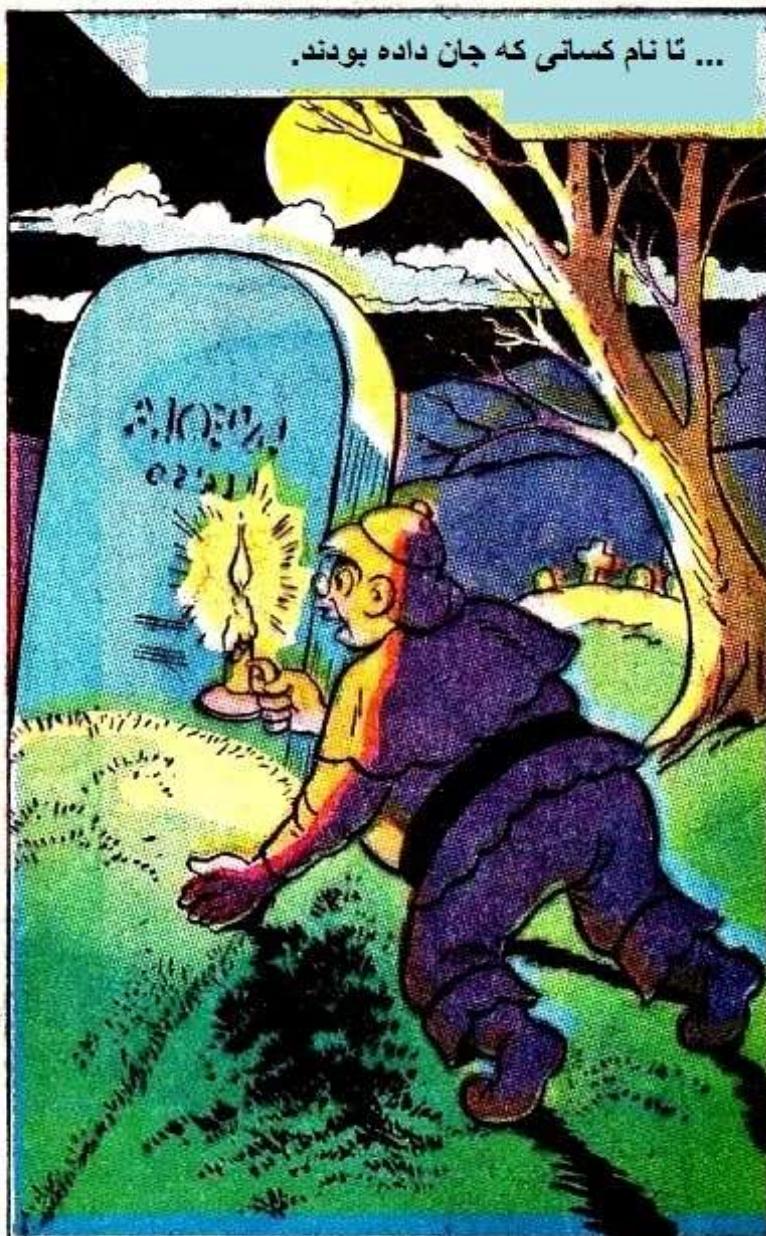
نه، دلخک. این
راز من است. تو
نمی‌توانی کاری
بکنی.

در همین حال...

ملکه‌ی عزیز، به من
بگویید چرا اینقدر غصه
می‌خورید. شاید بتوانم
کمک کنم

... نام کساتی که جان داده بودند.

«بلشازار»؟
«کاسپار»؟
«دیگ بای»؟

نه!
نه!
نه!

شب بعد، وقتی مرد کوچک دوباره پیدا شد، ملکه تمام اسم‌هایی را که فرستادگان برایش آورده بودند به خاطر سپرده بود.

اسم تو
«توئیکن هام»
است؟

نه.

امشب فقط همین اسم‌ها را
می‌دانم.

تو دو فرصت
دیگر داری. اما
هرگز نمی‌توانی حدس
بزنی. هرگز!

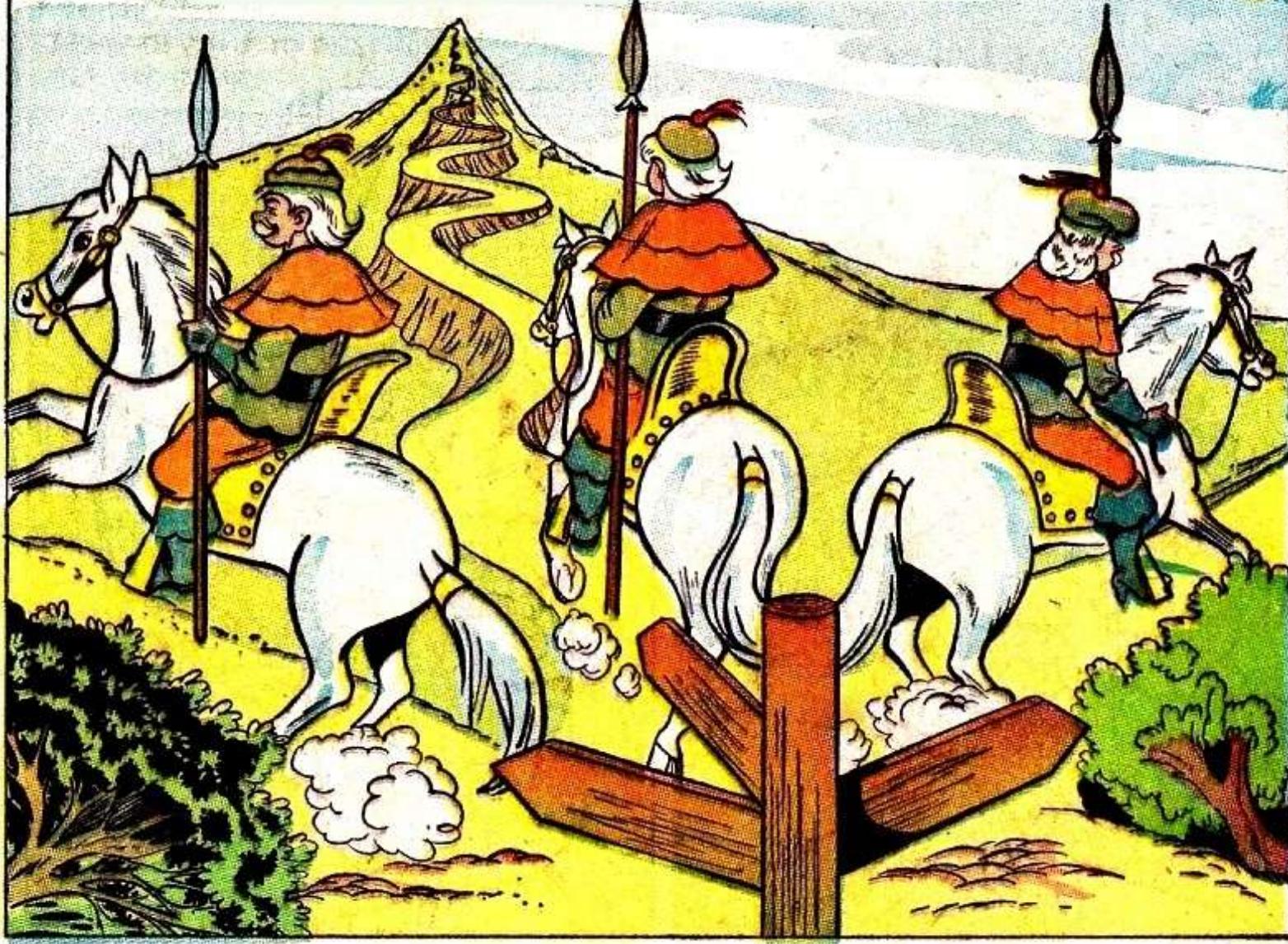
«ودر بای»؟
«ویلو بای»؟
«وینگ دینگ»؟

نه! نه! نه!

چند ساعت بعد...

یک بار دیگر فرستادگانی جهت یافتن اسمی دیگر برای ملکه ارسال شدند.

اگر اسم او در اینها تباشد،
دیگر کارم تمام است.

آن شب...

علیحضرت، اینها تمام نام‌هایی
است که در این پادشاهی یافت
می‌شود. دیگر اسمی باقی
نماینده.

«سروک شاتکس» نیست؟
پا «اسپاپنده شاتکس»؟

حتی
نزدیکش
هم نیست.

برای دومین بار، غریبه‌ی کوچک آمد تا
بازی حدس زدن را انجام دهد.

اسم تو،
«شیپ شاتکس» است؟

خوب، ملکه،
اسم من چیه؟

پس قضیه این
است. هوم.
شاید بتوانم به
ملکه کمک کنم.

چند ساعت بعد...

فقط یک بار دیگر فرصت
داری تا اسم مرا حدس بزنی.
اگر این کار را نکنی، بچهات
را از تو می‌گیرم.

حالا دارم
می‌فهمم که
راز ملکه چیه.

اوه، خدای من...
«پادل بای» نیست؟

نه! نه!

رفت بیرون به سمت پهلهای
باید سریع باشم تا بهش
برسم.

حالا، اگر فقط مرد
کوچک را دنبال کنم...
آه! دارد از آن طرف
می‌رود!

در همین حال...
دیگر اسمی باقی نمانده تا به او بگویم.
امشب باید به قولم عمل کنم و بچهgam را
به او بدهم.

دقایقی بعد...

از دستم فرار کرد. اما پیدا شد
می‌کنم. تمام روز این اطراف
می‌گردم.

دلقک یاوفا تا هنگام غروب هنوز داشت دقبال آن
مرد کوچک عجیب و غریب می‌گشت.

از کنار آن خانه دود
بلند می‌شود. حتیا
کسی آن جاست. شاید
بتواند به من کمک کند.

امشب وقتنه! امشب وقتنه!

خود آن مرد
کوچک است!

امشب چقدر شدم. فردا از غم‌ها آزادم.
چون فرزندی عزیز برای خود دارم.
ملکه بیچاره از کجا بداند،
که من «رامپل استیل اسکین» نام دارم.

در همین حال، در قصر...

اما، چرا باتوی من؟

چمدانی از لباس‌های بچه
آماده کنید و خودش را
هم با لباس گرم
بپوشانید.

رامپل استیل اسکین! باید
به ملکه اطلاع بدhem!

اسم مرد کوچک.. پنج پنج.

بله، می‌توانید،
علیحضرت!

چون نمی‌توانم اسم
او را حدس بزنم.

دقایقی بعد...

این آخرین فرصت
توست ای ملکه.
اسم من چیست؟

او، وای، بگذار فکر
کنم. «سلام بربا»
نیست؟

نه!

خوب، شاید «ونت واتر»
باشد!

نه! هرگز نمی‌توانی
حدس بزنی! حالا دیگر
شاید بخواهی بچه را به
من بدهی.

او، فقط یک بار
دیگر تلاشم را می‌کنم.

حتماً يك جن بهت خبر داده!
حتماً يك جن بهت خبر داده!

اسمت «رامپل استیل اسکین»
نیست؟

مرد کوچک شروع کرد به جیغ و فریاد. او چنان عصبانی شده بود که با پاهایش کف زمین را شکست!

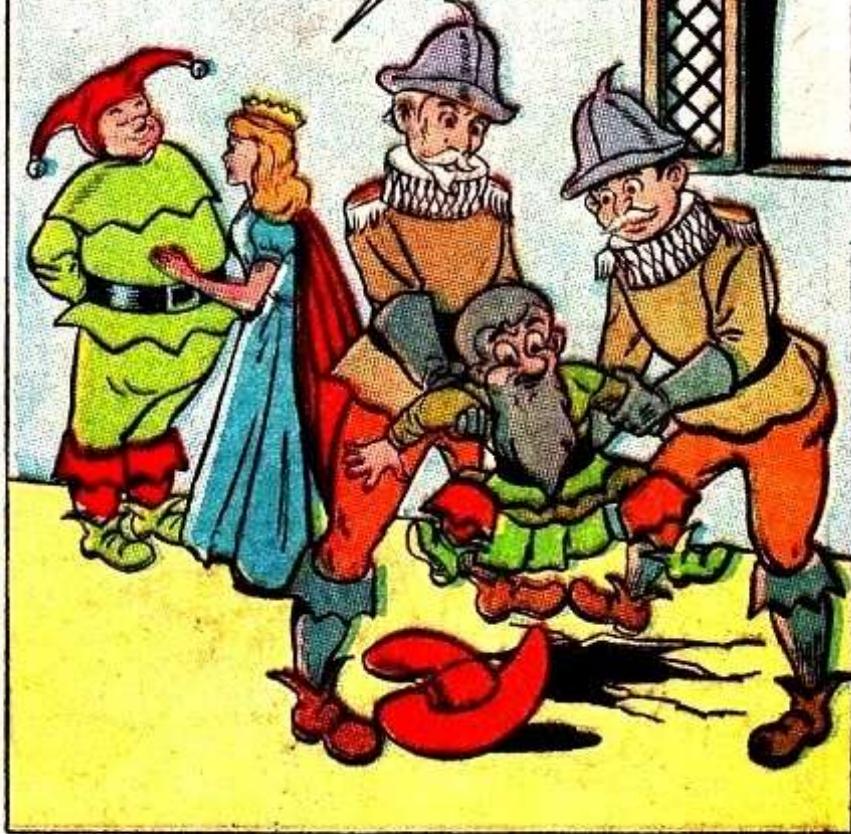
لحظاتی بعد پادشاه وارد شد.

حالا دیگر همه چیز تمام شد،
شوهر عزیزم، اما باید بهت
اطلاع بدhem که ماجرا چیست.
تا وقتی تو بی خبر باشی
ناراحتم.

این سر و صدا
برای چیست؟

شادی شما برای من
کافی است، ای ملکه زیبا!

دلقلک، چطور می توانم
از تو شکر کنم؟

به این ترتیب آنها یا شادی از آن به بعد زندگی کردند.
و رامپل استیل اسکین؟ او به کلبه‌اش در جنگل رفت تا
اعصابش که آن قدر به ریخته بود سر جایش بباید.

و وقتی تمام ماجرا گفته شد...

عزیزم، برایم مهم نیست که نمی توانی بدون کمک آن
مرد کوچک کاه را به طلا تبدیل کنی. من تو را به
خاطر خودت دوست دارم.

پایان.

